

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 17.835 van 28 oktober 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengaalse nationaliteit te zijn, op 10 juni 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 mei 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 juli 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. MALLIEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché A. VAN DE VOORDE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 4 december 2006 het Rijk binnen en diende op 5 december 2006 een asielaanvraag in. Op 22 mei 2008 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.
2. Het asielrelaas wordt als volgt weergegeven in de bestreden beslissing: *“Volgens uw verklaringen bant u afkomstig uit Bangladesh, meerbepaald uit Laxmipur. U verklaarde sinds 2000 bij de “Awami league” betrokken te zijn. U stelde sinds juni 2005 te werken als assistent secretaris voor de “Awami Jubo League”. In die hoedanigheid zou u tegen vormen van corruptie hebben gestreden in uw regio. Op 18 februari 2006 zouden gangsters geld hebben geëist van uw broer die een winkel had.*

U zou met uw broer de dag daarna klacht hebben willen indienen, maar de politie weigerde die klacht te accepteren. Op 20 februari 2006 zouden de gangsters naar de winkel van uw broer zijn gekomen waar ze hem hadden geslagen. U wist aan hen te ontkomen en sinds de dag daarna zou u in Dhaka bij een nicht hebben verbleven. Op 28 oktober 2006 zouden enkele winkels zijn overvallen/aangevallen en u zou daarvan valselijk beschuldigd worden. De politie zou u op 30 oktober 2006 zijn komen zoeken. Op 21 november 2006 werd iemand vermoord en uw broer zou de dag nadien hebben vernomen dat u ook hiervan valselijk werd beschuldigd. De politie zou u daarom zoeken. U zou daarop hebben besloten om Bangladesh te verlaten. Via India zou u met een vals Indisch paspoort naar Europa zijn gereisd waar u op 5 december 2006 asiel aanvraagde. Ter staving van uw asielaanvraag legde u een schoolattest neer, evenals een fax van uw advocaat, een attest van de "Awami League", enkele krantenartikels en internetartikels en poststukken. U legde eveneens vier juridische documenten, "charge sheets" en "first information reports", voor die de valse zaken tegen u zouden staven. Later, op 30 april 2008, voegde u nog drie juridische attesten, "charge sheets", toe aan uw dossier, evenals een brief van uw advocaat."

3. De feiten worden niet betwist door de verzoekende partij.

Ten gronde.

1. In een enig middel verzoekt verzoeker de toekenning van de status van vluchteling en de toekenning van de status van subsidiaire bescherming.

Nopens de status van vluchteling.

2. Verzoeker beroept zich in een eerste, een tweede, een derde en een vierde onderdeel op *"een gegronde vrees voor vervolging omwille van de politieke overtuiging van verzoeker. De woorden gegronde vrees hebben beide hun belang: ze geven uiting aan het feit dat de definitie van vluchteling tegelijkertijd een subjectief (vrees) en een objectief (gegronde) element bevat. En meent dat "Uit de bestreden beslissing blijkt het echter dat de vermeende tegenstrijdigheden details zijn die onmogelijk de grond van de zaak raken. Hoogstens zijn er een aantal vermengingen". Verzoeker meent dat hij als lid van de Awami League te vrezen heeft en verwijst hiervoor naar algemene informatie over Bangladesh. En ten slotte meent verzoeker dat hij zijn reisweg naar bestvermogen heeft beschreven.*

1. Verzoeker vervolgt: *"In casu kan niet ontkend worden dat de fundamentele mensenrechten niet worden gerespecteerd in Bangladesh en verzoeker verwijst hiervoor naar de internationale verslagen. Verzoeker verwijst hiervoor naar de Resolutie van het Europees Parlement van 6 september 2007 over Bangladesh." Verzoeker vervolgt "het staat vast dat verzoeker lid is van de Awami League, het staat vast dat leden van de Awami League systematisch worden opgespoord en veroordeeld, het staat vast dat verzoeker zelf opgespoord wordt (cfr aanhoudingsmandaten) en dit omwille van zijn politieke overtuiging en de uitdrukking van zijn vrije mening."*
4. Inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over volheid van rechtsmacht, d.w.z. dat de Raad het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en hij als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil, waarbij hij de bevoegdheid heeft tot hervorming of tot bevestiging

van de door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen genomen beslissingen ongeacht het motief waarop de Commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund (Wetsontwerp nr. 2479/001 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, p. 95). Door de devolutieve werking van het beroep is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

5. Verzoekers voorgehouden vrees is tweeledig, hij vreest enerzijds vervolging door de Bengaalse autoriteiten wegens een valse in beschuldigingstelling voor moord en anderzijds de gansters die zijn broer en hemzelf afpersen. Het volstaat niet te wijzen op de algemene situatie in het land van herkomst om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond.
6. De bewijslast ligt in beginsel bij de kandidaat-vluchteling, die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Bij het ontbreken van dergelijke elementen dient hij hiervoor een aannemelijke verklaring te geven (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, 1992, nr. 196). De vrees van verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506).
1. Verzoeker meent dat hij enkel kan antwoorden op de vragen *“rekening houdend zijn persoonlijkheid, onder meer zijn intellectuele vermogens, de leeftijd en psychologische stoornissen. Verzoeker is geen opgeleide jurist en is niet familiair met de Belgische vreemdelingenwet”*.
2. Uit het CGVS-verhoor blijkt dat de dossierbehandelaar met eenvoudige duidelijke vragen naging of verzoeker zijn asielmotieven coherent en consistent kon toelichten. Vervolgens werden die vragen gesteld waardoor verzoeker kan aantonen effectief bekend te zijn met de sociaal-politieke situatie van een persoon met het voorgehouden profiel. Verzoeker toont niet aan dat hij niet over de verstandelijke vermogens beschikt om vragen te beantwoorden uit zijn directe omgeving. Verzoeker toont niet aan dat hij psychologische stoornissen heeft. Zijn leeftijd, noch het feit dat hij niet naar school ging, kan hem niet beletten correcte antwoorden te geven over de feiten die hij zelf aanbrengt en aldus uit ervaring moet kennen. Het verzoekschrift koppelt onterecht de verstandelijke vermogens met het beantwoorden van vragen uit de leefomgeving. Uit het verhoor blijkt dat verzoeker duidelijk kan volgen en hij de logica en de inhoud van de vragen correct begrijpt. De tegenstrijdigheden kunnen dan ook niet door deze gegevens worden verklaard.
7. Verzoeker meent dat er geen onduidelijkheid bestaat over de datum van het eerste politiebezoek. *“In de ogen van verzoeker is er derhalve een eerste bezoek geweest op 31 oktober 2006 betreffende de vermeende overvallen en een eerste verzoek op 25 november 2006 betreffende de vermeende moord. Het CGVS schijnt voorbij te gaan aan het feit dat verzoeker vervolgd wordt voor twee onderscheiden dossiers.”*
1. Verzoeker heeft inderdaad steeds twee situaties onderscheiden. Dit blijkt ook uit de bestreden beslissing dat zowel het politieonderzoek van 25 november 2006 en van 30/31 oktober 2006 vermeldt. De bestreden beslissing haalt terecht aan dat verzoeker tegenstrijdig is over de omstandigheden van twee gebeurtenissen waaronder de

aanwezige familieleden, en het politieoptreden. Verzoeker beantwoordt de tegenstrijdige verklaringen niet over deze politieonderzoeken terwijl de deugdelijkheid van deze verklaringen de kern vormen van zijn problemen in Bangladesh, die dan ook niet kunnen overtuigen noch waarachtig blijken.

8. Verzoeker meent onterecht dat over *“de vermeende tegenstrijdigheid tussen de manier waarop verzoeker Bangladesh heeft verlaten, kan niet worden gesteld dat dit een tegenstrijdigheid is dat de grond van de zaak raakt.”*
1. De wijze waarop verzoeker reisde, in tegenstelling tot wat het verzoekschrift stelt, is wel relevant in zoverre dit het directe gevolg is van de vervolging. Voor zover verzoeker verklaart dat hij slechts illegaal naar Europa kon reizen omdat hij geen beroep kon doen op de administratieve uitreiking van reisdocumenten moet hij dit bevattelijk en ondubbelzinnig kunnen verwoorden zodat hij het aannemelijk maakt dat hij een dergelijke vluchtreis effectief heeft ervaren. Het is daarenboven niet redelijk te veronderstellen dat verzoeker de strenge douanecontroles in Moskou kan doorkomen zonder hierover geen nauwgezette verklaringen kan afleggen. Eventuele stress, noch een beperkte scholing kan dit niet toedekken, te meer daar verzoeker verklaarde een politieke functie te hebben en een zakenman is (zie zijn eigen geschreven tekst van in dringend beroep) en dus verondersteld kan worden dat hij bekend is met het organiseren en voldoende verstandig is om handelstaken uit te voeren. Uit het administratief dossier blijkt overigens dat verzoeker niet enkel vertrouwd is met zijn eigen Bengaalse schrifttekens maar ook met het Latijnse alfabet. Verzoeker is evasief over de details van zijn reisweg tijdens de CGVS-verhoren; zijn verklaringen komen derhalve misleidend voor wat zijn geloofwaardigheid verder hypothekeert.
1. Verzoeker geeft in het verzoekschrift toe dat hij na zijn vlucht uit Bangladesh nog contact had met zijn familie. Verzoeker toont niet aan dat hij zich onmogelijk kan legitimeren aan de hand van originele documenten met foto. Dit klemt des te meer daar verzoeker beweert dat hij een publieke politieke functie had. Noch het feit dat in Bangladesh geen identiteitskaarten worden gebruikt en los van de discussie of een nationaliteitsbewijs een identiteitsbewijs is, moet verzoeker minstens zijn identiteit en nationaliteit aannemelijk maken. Het verzoekschrift meldt dat verzoeker over een kieskaart beschikt doch deze werd niet voorgelegd, noch wordt toegelicht waarom verzoeker dit stuk niet eerder voorlegde. Dit klemt te meer nu verzoeker niet aannemelijk maakt Bangladesh illegaal verlaten te hebben en geen authentiek paspoort voorlegt.
9. Verzoeker volhardt in zijn politiek engagement en meent dat het CGVS dwaalt wanneer verwezen wordt naar de *“vermeende contacten na februari 2006 met de secretaris”*. *“Volgens het CGVS is Shahis Alam, van Awami League terwijl verzoeker stelde dat Shahis Alam niet de secretaris is van de Awami League maar zijn broer”*. Deze loutere bewering vindt geen steun in het administratief dossier aangezien uit de CGVS-verhoren duidelijk blijkt dat omtrent de hoedanigheid van Shahis Alam geen dubbelzinnigheid bestaat (*“En wie was de secretaris zelf?”* (gehoor 22/3/07 p 17) en *“Wie was de secretary voor wie u werkte?”* en *“Weet u wanneer u hem voor september 2006 nog zag?”* (gehoor 23/04/08 p 10).) Verweerder meent terecht dat duidelijk werd gevraagd naar de partijsecretaris en niet naar verzoekers broer. Verzoekers bewering mist feitelijke grondslag. De tegenstrijdigheid blijft overeind.
1. Verzoekers attest van de Awami League, zonder dat het ondersteund wordt door overtuigende en gedetailleerde verklaringen, is onvoldoende om verzoekers beweerde

politieke activisme te staven. De bestreden beslissing stelt terecht dat verzoeker *“reeds bij een eerste gehoor op het CGVS gewezen op het belang van eventuele foto's betreffende uw engagement in de partij (zie gehoorverslag CGVS 22/03/07 p.18), maar zelfs een jaar later kon u er geen voorleggen, hoewel u toch reeds sinds 2000 bij de partij betrokken zou zijn.”* Partijdocumenten zijn geen officiële stukken maar worden op aanvraag geschreven zodat deze niet als bewijs kunnen worden weerhouden. Verzoeker toont niet aan dat hij daadwerkelijk jarenlang actief was voor de Awami League. Zijn vervolging hiervoor kan dan ook niet overtuigen.

2. Verzoeker gaat uitvoerig in op de Resolutie van het Europees Parlement van 6 september 2007 over Bangladesh en stelt onder meer: *“Dit verslag verwijst onder meer naar het feit dat in Bangladesh de fundamentele vrije meningsuitdrukking niet wordt gerespecteerd, dat de leiders van Awami League arbitrair worden vervolgd, dat de fundamentele rechten van de politieke tegenstanders niet worden gerespecteerd, dat zij roekeloos en valselijk worden vervolgd,...”*. Verzoeker toont niet aan politiek actief te zijn noch in het bijzonder bekend te zijn met de Awami League, zodat de situatie aangehaald in het eerste onderdeel, niet dienstig is aangevoerd.
10. Ten slotte kan er op worden gewezen dat verzoeker zwaarwichtige misdrijven ten laste gelegd worden terwijl zijn verklaringen hierover vaag en gebrekkig blijven. De loutere bewering dat de aanklachten vals zijn is onvoldoende om dit aannemelijk te maken. De bestreden beslissing stelt terecht dat verzoeker *“verwees naar “ze” die uw leven willen vernietigen aangaande de valse moordzaak, maar wanneer u gevraagd werd om “ze” te omschrijven, kon u enkel stellen dat ze “oppositie” van “Jubo Dal” zijn (zie gehoorverslag CGVS 23/04/08 p.8). Wanneer u gevraagd werd waarom u als verdachte op de lijst kwam, antwoordde u nadien weer kort dat niet te weten, “misschien om politieke reden” voegde u daaraan toe (zie gehoorverslag CGVS 23/04/08 p.9). Ook wat betreft de twee voorgaande zaken betreffende de aanvallen op de winkels, stelde u niet echt te weten hoe u als verdachte op de lijst terecht kwam, zonder daar veel meer over te vertellen (zie gehoorverslag CGVS 23/04/08 p.10).”* Dit wijst minstens op een gebrekkige interesse in zijn zaak. Bovendien komt verzoeker de plicht tot optimale samenwerking met de Belgische asielinstanties (die op elke kandidaat-vluchteling rust) niet na en toont verzoeker gezien het ontbreken van identiteitsdocumenten met foto niet aan dat de neergelegde stukken hem aanbelangen. Het gemak waarmee verzoeker juridische documenten ("charge sheets" en "first information reports") kan neerleggen en op 30 april 2008 nog drie attesten, "charge sheets", een brief van zijn advocaat in Bangladesh valt niet te rijmen met zijn desinteresse, onwetendheid over zijn eventuele gerechtelijke vervolging en het ontbreken van identiteitsstukken. Bovendien zijn de charge sheet en de FIR eenzijdige verklaringen die bijzonder tendentiekus zijn opgesteld. De brief van verzoekers advocaat kan evenmin overtuigen waar hij stelt dat verzoeker *“onmenselijk zal behandeld worden en hij misschien wel vermoord zal worden”* en *“opgesloten voor 8 tot 10 jaar”*, zonder dat deze advocaat zijn cliënt begrijpbaar inlicht over de stand van zaken en de procesmogelijkheden. Deze documenten komen dan ook voor als complaisancestukken voor onderhavige procedure.
1. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen. De overige middelen en documenten kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten.

Nopens de subsidiaire bescherming.

11. In een zesde onderdeel verwijft verzoeker dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen naliët aan te geven waarom de subsidiaire bescherming niet werd toegekend: *“CGVS stelt dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming doch laat na deze beslissing te motiveren. Dit is een zware inbreuk op de motiveringsplicht van het Commissariaat-Generaal. Bijgevolg is de aangevochten beslissing in strijd met de Wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motiveringsplicht.”*
 12. Verzoeker verwijst naar de *“internationale verslagen betreffende de status van de leden van de Awami league en de risico’s hieraan verbonden”*. Verzoeker verwijst hiervoor naar de reeds geciteerde Resolutie van het Europees Parlement van 6 september 2007 over Bangladesh. Verzoeker beroept zich aldus voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde feiten als voor de asielaanvraag. Aangezien deze geheel ongeloofwaardig zijn en hij geen andere elementen inroept maakt hij evenmin een reëel risico op ernstige schade aannemelijk zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de Vreemdelingenwet.
1. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.
 2. Het enige middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 28 oktober 2008 door:

mevr. K. DECLERCK, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

K. DECLERCK.